

Arrest

nr. 288 737 van 9 mei 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de gemeente MERKSPLAS, vertegenwoordigd door het college van Burgemeester en Schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 8 maart 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Merksplas van 23 februari 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROELS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker zou reeds sinds 2013 op het Belgische grondgebied verblijven nadat hij in Nederland 'ongewenst' werd verklaard.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 6 december 2022 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) zonder termijn voor vrijwillig vertrek en een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*). Deze beslissingen werden op 8 december 2022 aan verzoeker betekend.

1.3. Verzoeker werd op 13 december 2022 geïnterpelleerd door de politie van Geel.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 13 december 2022 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging die verzoeker tegen deze beslissing had ingesteld, werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen in zijn arrest van 21 december 2022 (RvV 21 december 2022, nr. 282 307).

1.5. Op 31 januari 2023 werd een verslag van het verwantschapsonderzoek na DNA-analyse opgemaakt, waarbij de biologische afstammingsband tussen verzoeker en zijn Belgische minderjarige dochter werd bevestigd.

1.6. Verzoeker diende op 15 februari 2023 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn Belgische dochter.

1.7. De burgemeester van de gemeente Merksplas trof op 23 februari 2023 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 1 maart 2023 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 52 §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 15/02/2023 werd ingediend door:

Naam : P.(…)

Voorna(a)m(en): H.(…)

Nationaliteit : Suriname

Geboortedatum : (…)

Geboorteplaats: (…)

Identificatienummer in het Rijksregister : (…)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te : Merksplas (…)

om de volgende reden geweigerd :

Verzoeker werd aangetroffen in het Centrum voor Illegalen te Merksplas. Het Centrum voor Illegalen is een gesloten centrum.

Verzoeker wordt vastgehouden in het centrum naar aanleiding van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, en wordt slechts vastgehouden voor de tijd die noodzakelijk is voor de uitvoering van deze maatregel conform artikel 7, derde lid en volgende van de Vreemdelingenwet. De vasthouding heeft een bewarend en tijdelijk karakter. Ofwel wordt de verwijderingsbeslissing uitgevoerd en zal verzoeker het grondgebied moeten verlaten, ofwel zal verzoeker opnieuw in vrijheid moeten worden gesteld en zal hij het gesloten centrum verlaten en zijn verblijfplaats elders moeten vestigen of hernemen.

N.a.v. de woonstcontrole in het Centrum voor Illegalen werd effectief vastgesteld dat betrokkene dan wel aanwezig is in het gesloten centrum, maar daar niet daadwerkelijk duurzaam verblijft en ook niet de intentie heeft om zich duurzaam in de gemeente Merksplas te vestigen: Verbalisanten stellen vast dat er weinig persoonlijke spullen aanwezig zijn, het merendeel zou volgens verzoeker bij zijn vriendin te Geel liggen. Verzoeker geeft aan zich niet te willen vestigen in de gemeente Merksplas wanneer hij het Centrum voor Illegalen te Merksplas mag verlaten, maar bij zijn vriendin en kinderen te Geel. Verzoeker geeft aan dat zijn kinderen schoolgaan in Geel. De referentiepersoon waarmee de verzoeker de procedure gezinshereniging aangaat is woonachtig te Geel.

Het Centrum Illegalen kan daarom niet aanzien worden als een hoofdverblijfplaats conform de Algemene Onderrichtingen betreffende het houden van de bevolkingsregisters, gecoördineerde versie van 31 maart 2019, zodat een inschrijving aldaar niet mogelijk is.

Ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft al bevestigd dat het niet mogelijk is voor een gemeente om over te gaan tot inschrijving op het adres van een gesloten centrum. Zo oordeelde de Raad in een arrest nr. 281.088 dd. 29.11.2022:

"De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing steunt op het determinerende motief dat het centrum voor illegalen te Merksplas niet kan worden aanzien als een hoofdverblijfplaats, zodat een inschrijving aldaar niet mogelijk is en de woonstcontrole negatief is.

Op 16 mei 2022 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering afgegeven. Het is naar aanleiding van deze beslissing, die definitief in het rechtsverkeer is, dat verzoeker in het gesloten centrum verblijft. Verzoeker werd aldus overeenkomstig

artikel 7, derde lid en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) vastgehouden voor de tijd die noodzakelijk was voor de duur van de maatregel. Deze vasthouding is in de regel beperkt tot twee maanden en kan telkens verlengd worden met twee maanden. Na vijf maanden moet de vreemdeling echter in vrijheid worden gesteld (behoudens redenen van openbare orde). Hieruit blijkt duidelijk dat de vasthouding in het gesloten centrum een bewarend en tijdelijk karakter heeft. Ofwel zal de verwijderingsbeslissing worden uitgevoerd, ten gevolge waarvan verzoeker het grondgebied zal hebben verlaten, ofwel zal verzoeker opnieuw in vrijheid worden gesteld, waarna hij het gesloten centrum zal (moeten) verlaten en zijn verblijfplaats elders zal moeten vestigen.

Overeenkomstig artikel 1, §1° en 2°, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten worden de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn tot langer verblijf of die om een andere reden krachtens de vreemdelingenwet, ingeschreven in het bevolkingsregister of het wachtregister op de plaats of waar zij hun hoofdverblijfplaats hebben gevestigd. Artikel 3 van deze wet definieert de hoofdverblijfplaats als de plaats waar de leden van een huishouden of een alleenstaande gewoonlijk leven.

Artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister preciseert dat de bepaling van de hoofdverblijfplaats is gebaseerd op een feitelijke situatie, dat wil zeggen de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar. Deze vaststelling gebeurt op basis van verschillende elementen, met name de plaats waarheen de betrokkene gaat na zijn beroepsbezigheden, de plaats waar de kinderen naar school gaan, de arbeidsplaats, het energieverbruik en de telefoonkosten, het gewone verblijf van de echtgenoot of van andere leden van het huishouden.

De Raad is te dezen van oordeel dat het hoger geschetste bewarend en tijdelijk karakter van verzoekers gedwongen verblijf in het gesloten centrum niet verenigbaar is met het "effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar".

Het gesloten centrum kan bijgevolg niet worden beschouwd als verzoekers hoofdverblijfplaats in de zin van artikel 1 van de voormelde wet van 19 juli 1991, zodat een inschrijving op dat adres niet mogelijk was. Verweerder heeft dan ook terecht vastgesteld dat verzoeker zijn verblijfplaats niet heeft op het grondgebied van de gemeente/stad, zodat de aanvraag zonder schending van artikel 50, tweede lid, van het vreemdelingenbesluit kon worden geweigerd omdat verzoeker niet verblijft op het grondgebied van de gemeente."

Uit een controle van het rijksregister blijkt bovendien dat het familielid-referentiepersoon niet woonachtig is op het grondgebied van de gemeente, wat eens te meer bewijst dat de aanvrager hier niet daadwerkelijk duurzaam verblijft, en daar ook niet de intentie toe heeft.

De woonstcontrole dient dan ook als negatief te worden aanzien: de betrokkene is aanwezig in het centrum, maar dit centrum kan niet worden beschouwd als zijn hoofdverblijfplaats.

De aanvraag dient dan ook geweigerd te worden, conform artikel 52, §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

(...)"

1.8. Verzoeker werd op 10 maart 2023 vrijgesteld uit het centrum voor illegalen van Merksplas en keerde terug naar zijn gezin in de gemeente Geel.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr.

190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

De ontvankelijkheid van het beroep – waarin begrepen het onderzoek van het actueel belang – raakt de openbare orde en moet desnoods ambtshalve worden onderzocht (RvS 9 juni 2015, nr. 231.486).

2.2. Ter terechtzitting worden de partijen geconfronteerd met de informatie uit een schrijven van de verwerende partij van 11 april 2023 waaruit blijkt dat verzoeker op 10 maart 2023 werd vrijgesteld uit het gesloten centrum van Merksplas. Uit het administratief verslag van de politie van 20 februari 2023, dat eerder door de verwerende partij als bijlage bij haar nota met opmerkingen werd gevoegd (Nota met opmerkingen, bijlage 3), kwam naar voor dat verzoeker de wens had na eventuele vrijlating uit het gesloten centrum te willen terugkeren naar zijn partner en kinderen in Geel. Beide partijen bevestigen dat verzoeker thans bij zijn gezin in Geel verblijft.

Ingevolge deze ontwikkelingen rijst de vraag naar het actueel belang bij onderhavige vordering. De Raad merkt op dat een eventuele nietigverklaring van de thans bestreden beslissing van de burgemeester van de gemeente Merksplas verzoeker geen enkel voordeel meer kan verschaffen. De verwerende partij kan naderhand enkel vaststellen dat verzoeker niet langer op het grondgebied van de gemeente Merksplas vertoeft en dient dus de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) af te wijzen.

2.3. De aanwezige raadsman van de verzoekende stelt zich hieromtrent te gedragen naar de wijsheid van de Raad. De advocaat van de verwerende partij bevestigt dat er geen actueel belang is omdat de hoofdverblijfplaats van verzoeker zich niet langer in Merksplas bevindt.

Het beroep is niet-ontvankelijk wegens het gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN